

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят посочва, че всички условия за наличието на неправомерно бездействие съгласно член 265 ДФЕС са изпълнени по настоящото дело и че това бездействие води до няколко нарушения на Договорите, принципите и вторичното право на ЕС. В това отношение той изтъква четири основания:

1. Първо основание, в което се посочва, че като не е образувала официално производство срещу Гърция, Комисията не се е съобразила с изводите си по Дело SA.33828 — Гръцка схема за данък върху тонажа и с насоките си от 2003 г. относно държавната помощ за морския транспорт („Насоките за морския транспорт“).
2. Второ основание, в което се посочва, че Комисията е нарушила Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Процедурния регламент, член 23) и член 108 ДФЕС, като не е образувала официално производство по разследване седем години след решението по член 23, и че като е отказала да заеме ясна позиция в това отношение, Комисията е засегнала правата на заинтересованите страни в нарушение на Процедурния регламент (член 24), Хартата на основните права (членове 41 и 47) и принципите на ЕС (като този на оправданите правни очаквания).
3. Трето основание, в което се посочва, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, защитен в Хартата на ЕС (членове 20 и 21), и задължението си за лоялно сътрудничество (член 4, алинея трета ДЕС), като *ad vitam eternam* е отказала да предприеме действия въз основа на член 107 ДФЕС срещу гръцката схема за данък върху тонажа, докато е премахнала подобни схеми за държавни помощи за пристанища в други държави членки в рамките на ограничен период от време.
4. Четвърто основание, в което се посочва, че Комисията не е изпълнила международните данъчни стандарти, правото на ЕС и поетите от него задължения в данъчната област по отношение на минималните правила на облагане, които трябва да бъдат транспонирани във всички държави членки към 1 януари 2024 г. въз основа на Споразумението на ОИСР за втория стълб (декември 2021 г.) и на Предложението на Комисията за Директива на Съвета за гарантиране на минимално глобално данъчно облагане на многонационалните групи предприятия в Съюза (декември 2021 г.), както е уговорено в рамките на Съвета ECOFIN през декември 2022 г.

(¹) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 20 януари 2023 г. — Република Гърция/Европейска комисия

(Дело T-18/23)

(2023/C 179/78)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: E. Leftheriotou, A.-E. Vasilopoulou и O. Pastellas)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло решението за изпълнение на Комисията от 15 ноември 2022 г., C(2022) 8047 final относно финансовото управление на финансовите разходи от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието — секция „ориентиране“ (ЕФОГЗ-О) по отношение на някои случаи на нередности, установени в Гърция,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение до размера, съответстващ на частта от възстановената сума, отменена от националната юрисдикция по дело 2014/10019, т.е. да се намали подлежащият на възстановяване на размер по това дело от 145 854,46 евро на 48 619,63 евро, и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разходи, направени от Република Гърция.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: липса на правно основание за приемането на обжалваното решение в частта относно определянето на спорната сума, тъй като Регламент (ЕО) № 1681/1994 ⁽¹⁾ е отменен и вече не се прилага към случаите, попадащи в обхвата на програмния период 1994—1999 г., а Регламент (ЕС) № 1306/2013 ⁽²⁾ се прилага само към случаите на нередност в областта на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).
2. Второ основание: грешка във фактическата преценка на Комисията, като е приела, че гръцките органи не са положили дължимата грижа при управлението на случай 2014/10019. Освен това Република Гърция изтъква, че възлагането на сумата от 145 854,46 евро е непропорционално.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1681/94 на Комисията от 11 юли 1994 година относно нередностите и събирането на неправомерно платени суми в рамките на финансирането на структурните политики, както и организирането на информационна система в тази област (ОВ L 178, 1994 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 9).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549).

Жалба, подадена на 23 януари 2023 г. — Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) и др./Комисия

(Дело T-37/23)

(2023/C 179/79)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Сингапур, Сингапур), MJN Global Holdings BV (Амстердам, Нидерландия), Mead Johnson Nutrition Co. (Чикаго, Илинойс, Съединени щати) (представители: С. Quigley, KC, M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Решение C(2022) 7665 final на Комисията от 31 октомври 2022 г., по дело SA.34914 (2013/C) — Обединено кралство — Режим на корпоративния данък в Гибралтар (наричано по-нататък „обжалваното решение“); ⁽¹⁾ и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание, изведено от липса на компетентност, тъй като Комисията не е компетентна по член 92, параграф 3, буква а) от Споразумението за оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС, при положение, че дело SA.34914 и всички свързани с него производства са приключени и са завършили с приемането на окончателното Решение (ЕС) 2019/700 от 19 декември 2018 г. ⁽²⁾ и не е определен нов номер на дело по разследването на Комисията относно MJN Holdings (Gibraltar) Limited преди края на преходния период, 31 декември 2020 г., нито след тази дата.
2. Второ основание, изведено от съществено процесуално нарушение, доколкото Комисията е нарушила член 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589, ⁽³⁾ по силата на който в решението за започване на официална процедура по разследване Комисията следва да обобщи всички релевантни фактически и правни данни, с които разполага, като не е включила предварително предоставената от жалбоподателите релевантна информация, с която тя е разполагала що се отнася до неоставянето в сила на данъчно становище MJN GibCo 2012 след 1 януари 2014 г. и необлагаемия характер на приходите от лицензионни възнаграждения въз основа на надлежно прилагане на правото на Гибралтар. Нещо повече, преди да вземе решение по член 6, параграф 1 (обжалваното решение), в хода на предварителната си оценка и в съответствие с принципа на добра администрация, Комисията е трябвало при всички случаи да обсъди с Обединеното кралство предварително предоставената от жалбоподателите информация.